

Standardy kształcenia dla kierunku studiów:**Dziennikarstwo i komunikacja społeczna****A. STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA****I. WYMAGANIA OGÓLNE**

Studia pierwszego stopnia trwają nie krócej niż 6 semestrów. Liczba godzin zajęć nie powinna być mniejsza niż 2100. Liczba punktów ECTS (European Credit Transfer System) nie powinna być mniejsza niż 180.

II. KWALIFIKACJE ABSOLWENTA

Absolwent jest przygotowany do zawodu dziennikarza pracującego w periodycznych mediach masowych (prasa, radio, telewizja, Internet). Absolwent rozumie podstawowe procesy życia politycznego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego, zarówno w skali lokalno-regionalnej jak i krajowo-międzynarodowej. Rozumie znaczenie mediów masowych w życiu i funkcjonowaniu współczesnego społeczeństwa. Absolwent uzyskuje umiejętności umożliwiające mu wykonywanie różnych zawodów związanych z szeroko pojętą dziedziną komunikacji społecznej – w stosunkach publicznych, reklamie, promocji, instytucjach prowadzących edukację medialną. Absolwent powinien znać język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz umie posługiwać się językiem specjalistycznym niezbędnym do wykonywania zawodu. Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

III. RAMOWE TREŚCI KSZTAŁCENIA**1. GRUPY TREŚCI KSZTAŁCENIA, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ MINIMALNA LICZBA PUNKTÓW ECTS**

	godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH	270	29
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH	360	40
Razem	630	69

2. SKŁADNIKI TREŚCI KSZTAŁCENIA W GRUPACH, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ MINIMALNA LICZBA PUNKTÓW ECTS

	godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH	270	29
Treści kształcenia w zakresie:		
1. Filozofii	30	
2. Socjologii	30	
3. Prawa	45	
4. Ekonomii	30	
5. Historii Polski XX wieku	30	

6. Nauki o komunikowaniu	60	
7. Współczesnych systemów politycznych	45	
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH Treści kształcenia w zakresie:	360	40
1. Historii mediów		
2. Polskiego systemu medialnego		
3. Systemów medialnych na świecie		
4. Kultury języka		
5. Retoryki i erystyki		
6. Gatunków dziennikarskich		
7. Prawa mediów		
8. Etyki dziennikarskiej		
9. Warsztatu dziennikarskiego		
10. Public relations		
11. Dziennikarskich źródeł informacji		

3. TREŚCI I EFEKTY KSZTAŁCENIA

A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Kształcenie w zakresie filozofii

Treści kształcenia: Zarys historii filozofii – główne kierunki, ich przedstawiciele oraz ich związki z życiem i sposobem myślenia współczesnego człowieka. Główne nurty filozofii współczesnej, jej rola w indywidualnym rozwoju i wyrażaniu własnej tożsamości współczesnego człowieka.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia najważniejszych pojęć i kategorii filozoficznych; własnej interpretacji istoty najważniejszych nurtów filozoficznych w dziejach człowieka; rozumienia współczesnych kierunków filozoficznych i ich roli w życiu jednostki i społeczeństwa.

2. Kształcenie w zakresie socjologii

Treści kształcenia: Podstawowe pojęcia socjologiczne oraz mechanizmy rządzące zbiorowościami ludzkimi. Przegląd najważniejszych historycznych szkół socjologicznych. Główne kierunki i nurty w socjologii współczesnej. Charakterystyka zmian struktury społecznej po 1989 roku w Polsce.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia i samodzielnej interpretacji podstawowych pojęć i kategorii socjologicznych; oceny mechanizmów rządzących zachowaniem jednostki i większych grup społecznych; rozumienia zmian zachodzących w strukturach społecznych.

3. Kształcenie w zakresie prawa

Treści kształcenia: Zakres teorii państwa i prawa. Pojęcie państwa i jego formy. Demokracja, suwerenność, praworządność. Pojęcie: normy i przepisu prawnego (aktu normatywnego, wykładni, stanowienia i stosowania prawa oraz jego obowiązywania), prawa konstytucyjnego (zasady ustrojowe, kompetencje Sejmu i Senatu, Prezydenta, Rady Ministrów) oraz prawa administracyjnego, karnego i cywilnego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia zasad demokratycznego państwa prawnego; rozumienia istoty podstawowych działów prawa oraz funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości; samodzielnego korzystania ze źródeł prawa.

4. Kształcenie w zakresie ekonomii

Treści kształcenia: Współczesne teorie ekonomiczne. Stosowanie narzędzi teoretycznych do analizy rzeczywistości gospodarczej. Podstawowe pojęcia ekonomiczne. Teoria firmy. Teoria

konsumenta. Inflacja. Bezrobocie. Polityka makroekonomiczna. Rachunki makroekonomiczne. Rola państwa w gospodarce. Dobra publiczne. Rola informacji w procesach gospodarczych. Analiza polityki gospodarczej w Polsce po 1989 roku.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia kategorii i pojęć ekonomicznych; samodzielnej interpretacji procesów i zjawisk ekonomicznych; rozumienia podstawowych narzędzi ekonomicznych i ich wykorzystywania do charakterystyki konkretnych zagadnień gospodarczych; rozumienia zależności między różnymi procesami i zjawiskami ekonomicznymi.

5. Kształcenie w zakresie historii Polski XX wieku

Treści kształcenia: Charakterystyka istotnych procesów i faktów związanych z historią narodu i państwa polskiego w odniesieniu do najważniejszych wydarzeń światowych i europejskich w XX wieku. Wojna 1914-1918. Polityka, społeczeństwo i gospodarka 1918-1939. Druga wojna światowa. Faszyzm i komunizm. Rywalizacja systemów społeczno-politycznych. Opozycja polityczna po 1945 roku. Przemiany w Europie po 1989 roku. Podstawowe zjawiska i procesy wpływające na rozwój kultury narodowej ze szczególnym uwzględnieniem kultury masowej.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia procesów i wydarzeń historycznych; analizy historii Polski na tle europejskich i światowych zjawisk historycznych; rozumienia współzależności między poszczególnymi społeczeństwami i państwami, zwłaszcza z kręgu europejskiego; rozumienia najważniejszych faktów i wydarzeń określających historię narodu i państwa polskiego.

6. Kształcenie w zakresie nauki o komunikowaniu

Treści kształcenia: Nauka o komunikowaniu jako dyscyplina naukowa – powstanie i etapy rozwoju. Status nauki o komunikowaniu masowym – jej multidyscyplinarność, główne ośrodki, instytucje i czasopisma zajmujące się problematyką komunikowania masowego. Komunikowanie jako proces – cechy i elementy. Typy i formy komunikowania. Sposoby porozumiewania się ludzi. Modele komunikacyjne. Główne systemy komunikowania społecznego. Podstawy wiedzy o procesie komunikowania masowego, jego elementach, fazach i najważniejszych uwarunkowaniach. Rola komunikowania masowego względem różnych rodzajów porozumiewania się ludzi.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia podstawowych pojęć i kategorii z zakresu komunikowania; analizy przebiegu procesu komunikowania; identyfikacji podstawowych modeli komunikowania; rozumienia specyfiki i odrębności podstawowych systemów komunikowania społecznego.

7. Kształcenie w zakresie współczesnych systemów politycznych

Treści kształcenia: Pojęcie i elementy systemu politycznego. Charakterystyka podstawowych typów systemów politycznych na świecie. Systemy wyborcze. Typologia reżimów politycznych. Struktura i funkcje parlamentu. Pozycja głowy państwa. Pozycja rządu i premiera. Władza sądownicza w systemie politycznym. Partie polityczne w systemie politycznym. Podstawowe zasady polskiego systemu politycznego: konstytucja, funkcjonowanie organów władzy publicznej (ustawodawczej, wykonawczej, sądowniczej) – funkcje, zadania, rola. Współczesny polski system partyjny – struktura i podstawowe orientacje ideowe. Kontrola i odpowiedzialność władz publicznych. Idea społeczeństwa obywatelskiego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia podstawowych pojęć i kategorii systemu politycznego; charakterystyki struktury i sposobu funkcjonowania różnych instytucji politycznych; klasyfikowania partii i systemów partyjnych oraz sposobów sprawowania władzy; rozumienia znaczenia procedur i instytucji w procesach sprawowania władzy; rozumienia zasad, wartości i mechanizmów dotyczących systemu politycznego w

demokratycznym państwie prawa; analizy sposobów realizacji interesów społecznych poprzez system partyjny i jego elementy składowe.

B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Kształcenie w zakresie historii mediów

Treści kształcenia: Najważniejsze etapy rozwoju mediów masowych (prasy, radia, telewizji, Internetu) na tle ogólnych warunków poszczególnych epok, ze szczególnym uwzględnieniem zmian społecznych, politycznych i technologicznych. Koncepcja prasy. Zasady wolności wypowiedzi. Wybitni dziennikarze różnych epok. Tytuły prasowe i programy radiowo-telewizyjne określające nowe tendencje w rozwoju mediów. Rola i wpływ prasy na społeczeństwo polskie. Zmiany technologiczne a zmiany w zawodzie dziennikarskim. Funkcjonowanie cenzury na ziemiach polskich w różnych okresach historycznych.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia zjawisk prasowo-wydawniczych; rozumienia ogólnych prawidłowości i zależności między historią prasy i dziennikarstwa a historią polityczną i historią literatury; rozumienia zjawisk prasowych w poszczególnych okresach historycznych oraz historyczno-literackich – ich ocena na zasadzie przyczyn i skutków.

2. Kształcenie w zakresie polskiego systemu medialnego

Treści kształcenia: Normatywne doktryny działania mediów: autorytarna, liberalna, komunistyczna, społecznej odpowiedzialności, demokratycznej partycypacji, katolicka. Współczesny rynek mediów periodycznych w Polsce – system prasowy w strukturze społecznej, transformacja systemu mediów, formy własności prasy w Polsce, czytelnictwo i odbiór. Grupy mediów na polskim rynku prasowym – dzienniki oraz prasa opinii, kobieca i kulturalna. Rynek radiofonii, telewizji i Internetu w Polsce. Zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Media publiczne i komercyjne – konkurencja i koegzystencja. Kapitał zagraniczny na polskim rynku mediów.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: wykorzystywania wiedzy z zakresu doktryn medialnych do zrozumienia przekształceń systemu medialnego w Polsce; rozumienia mechanizmów rządzących rynkiem mediów periodycznych; dostrzegania aktorów gry rynkowej; określania istoty i funkcji poszczególnych typów mediów i instytucji medialnych; oceny roli i znaczenia poszczególnych regionów medialnych oraz rodzajów mediów w systemie medialnym; dokonywania samodzielnych porównań i analiz zjawisk medialnych w Polsce z punktu widzenia dyscyplin naukowych zajmujących się komunikacją medialną.

3. Kształcenie w zakresie systemów medialnych na świecie

Treści kształcenia: Systemy komunikowania masowego w wybranych krajach różnych regionów świata. Rynek prasowy, radiowo-telewizyjny, Internetu. Normy prawne określające funkcjonowanie środków masowego przekazu. Instytucje samoregulacji – rady prasowe oraz organizacje dziennikarskie w poszczególnych krajach. Procesy koncentracji, komercjalizacji i globalizacji (w produkcji i dystrybucji). Kapitał zagraniczny w narodowych systemach medialnych. Problemy ujednoczenia systemu prawnego w sferze komunikowania masowego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia mechanizmów i uwarunkowań decydujących o funkcjonowaniu mediów masowych w wybranych państwach oraz w skali ogólnosiwiatowej; porównywania i klasyfikowania różnych systemów medialnych; analizy rynku medialnego pod kątem prawnym, politologicznym i ekonomicznym.

4. Kształcenie w zakresie kultury języka

Treści kształcenia: Typy błędów ortograficznych i ortofonicznych. Zasady interpunkcji. Style funkcjonalne. Środki stylistyczne w mediach. Język a inne kody komunikacyjne. Językowy obraz świata. Język polityki i język reklamy. Analiza poprawnościowa i stylistyczna tekstów własnych i cudzych. Podstawy adiustacji i korekty. Zjawiska niepożądane w aspekcie kulturo- i językotwórczej roli mediów – zapożyczenia językowe, mody językowe, neologizmy,

stereotypy językowe, profesjonalizmy, kolokwializmy, wulgaryzmy. Podstawy warsztatu pisarskiego dziennikarza.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: używania języka w mowie i piśmie; doskonalenia języka – poprawności gramatycznej i stylistycznej; wyszukiwania błędów w tekstach dziennikarskich; redagowania tekstów poprawnych; posługiwania się bogactwem środków artystycznych; posługiwania się polszczyzną; myślenia niezbędnego do dobrego mówienia i pisania.

5. Kształcenie w zakresie retoryki i erystyki

Treści kształcenia: Komunikowanie jako perswazja. Językowe środki perswazyjne. Techniki przekonywania według retoryki klasycznej. Współczesne techniki perswazyjne. Chwyty retoryczne. Konstrukcja tekstu według zaleceń współczesnej retoryki. Retoryka w polityce i w reklamie. Kryteria poprawności językowej z punktu widzenia skuteczności oddziaływania. Skuteczne wypowiedzianie się w mowie i w piśmie. Redagowanie tekstów własnych. Oceny tekstów cudzych. Percepcja i zrozumiałość przekazu medialnego. Sztuka dyskusowania. Erystyka w praktyce.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: przekonywania i dyskusji; przemawiania okolicznościowego; wygłaszania przemówień; zabierania głosu; rozwiązywania konfliktów; postępowania zgodnego ze strategią argumentacyjną i negocjacyjną; stosowania chwytów erystycznych; postępowania zgodnego ze strategią argumentacji emocjonalnej.

6. Kształcenie w zakresie gatunków dziennikarskich

Treści kształcenia: Gatunek jako zespół zmieniających się konwencji kompozycyjno-stylistycznych. Typologiczne i historyczne zróżnicowanie gatunków prasowych, radiowych, telewizyjnych i internetowych. Zmieniająca się rola nadawcy i podmiotu wypowiedzi (gatekeepera, zespołów badawczych). Rola infografiki we współczesnym przekazywaniu prasowym, telewizyjnym i internetowym. Informacja i publicystyka – charakterystyka gatunków w obrębie wskazanego podziału. Wyznaczniki gatunkowości i ich przełamywanie – gatunkowe wzorce kanoniczne, alternacyjne i adaptacyjne. Wzrastająca interaktywność najnowszych gatunków medialnych. Indymedia – odbiorcy w roli nadawcy.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: świadomego stosowania gatunków dziennikarskich; indywidualnej refleksji nad gatunkowymi problemami w kontekście doskonalenia warsztatu zawodowego; definiowania gatunków i stosowania formy językowej najpełniej i najlepiej przedstawiającej temat; operowania indywidualnym stylem.

7. Kształcenie w zakresie prawa mediów

Treści kształcenia: Prawo mediów. Ustawa prawo prasowe. Ustawa o radiofonii i telewizji. Wolność prasy i jej ograniczenia. Dostęp do informacji publicznej. Rola prasy i dziennikarzy w państwie. Organizacja instytucji prasowych i nadawczych. Prawa i obowiązki dziennikarzy. Odpowiedzialność mediów.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: samodzielnej i prawidłowej oceny prawnej własnych działań i zachowań w obszarze komunikacji społecznej.

8. Kształcenie w zakresie etyki dziennikarskiej

Treści kształcenia: Teoretyczna i praktyczna analiza podstawowych standardów określających prawa i obowiązki dziennikarzy. Wolność, prawda, odpowiedzialność, uczciwość, poszanowanie godności. Etyka w kontekście konfliktu interesów między dobrem, którego się broni a dobrem, które się narusza.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia odrębności, autonomiczności i równorzędności dwóch systemów – norm prawnych i norm moralnych; prawidłowego rozstrzygnięcia zawodowych dylematów moralnych.

9. Kształcenie w zakresie warsztatu dziennikarskiego

Treści kształcenia: Dziennikarstwo gazetowe, magazynowe, radiowe, telewizyjne, agencyjne i sieciowe (online). Elementy praktyki redakcyjnej. Charakterystyczne cechy realizacji

dziennikarskiej w poszczególnych rodzajach mediów. Oddzielanie faktów od komentarza – podstawowa cecha nowoczesnego dziennikarstwa. Zbieranie materiału, weryfikacja zebranego materiału, realizacja krótkich form. Nawiązywanie współpracy z redakcjami.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: postępowania zgodnego z wymogami i uprawnieniami związanymi z wykonywaniem zawodu dziennikarza; rozumienia podstawowych gatunków wypowiedzi dziennikarskiej; pozyskiwania i opracowywania informacji pod kątem wybranej formy wypowiedzi dziennikarskiej.

10. Kształcenie w zakresie public relations

Treści kształcenia: Public relations jako proces komunikacji z otoczeniem – istota, historia, modele. Fazy procesu public relations – podstawowe techniki. Public relations w sytuacjach kryzysowych. Zarządzanie informacją w sferze publicznej. Działanie państwowych służb informacyjnych (rzecznika rządu), organów samorządowych oraz instytucji komercyjnych w zakresie kształtowania wizerunku instytucji, a zarazem powiadamiania społeczeństwa i wybranych grup społecznych o podejmowanych inicjatywach. Regulacje prawne oraz zasady etyczne kierujących działaniami w sferze masowej informacji publicznej. Komunikowanie się z mediami. Wewnętrzny obieg informacji.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: odróżniania działań public relations od innych działań promocyjnych („promotion-mix”) oraz od innych technik komunikowania; definiowania celów public relations; stosowania narzędzi komunikacyjnych adekwatnie do sytuacji; sprawnego kształtowania pozytywnych relacji reprezentowanej organizacji z otoczeniem – klientami, kontrahentami, mediami, pracownikami.

11. Kształcenie w zakresie dziennikarskich źródeł informacji

Treści kształcenia: Zasoby informacji w kraju i na świecie. Internet jako źródło informacji. Sposoby dotarcia do informacji. Korzystanie ze źródeł informacji – obserwacji, wywiadu, dokumentów. Weryfikacja faktów na podstawie różnych źródeł. Etyczne problemy występujące w fazie zbierania materiałów.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: sprawnego i szybkiego pozyskiwania informacji; korzystania z istniejących baz danych, statystyk i opracowań naukowych instytutów badawczych, bilansów i raportów gospodarczych, sprawozdań instytucji publicznych, aktów prawnych oraz upowszechnianych treści kulturowych; korzystania z obserwacji otaczającej rzeczywistości; nawiązywania kontaktów z ludźmi mogącymi inspirować podejmowanie ciekawych tematów.

IV. PRAKTYKI

Praktyki powinny trwać nie krócej niż 6 tygodni.

Zasady i formę odbywania praktyk ustala jednostka uczelni prowadząca kształcenie.

V. INNE WYMAGANIA

1. Programy nauczania powinny przewidywać zajęcia z zakresu wychowania fizycznego – w wymiarze 60 godzin, którym można przypisać do 2 punktów ECTS; języków obcych – w wymiarze 120 godzin, którym należy przypisać 5 punktów ECTS; technologii informacyjnej – w wymiarze 30 godzin, którym należy przypisać 2 punkty ECTS. Treści kształcenia w zakresie technologii informacyjnej: podstawy technik informatycznych, przetwarzanie tekstów, arkusze kalkulacyjne, bazy danych, grafika menedżerska i/lub prezentacyjna, usługi w sieciach informatycznych, pozyskiwanie i przetwarzanie informacji – powinny stanowić co najmniej odpowiednio dobrany podzbiór informacji zawartych w modułach wymaganych do uzyskania Europejskiego Certyfikatu Umiejętności Komputerowych (ECDL – European Computer Driving Licence).

2. Programy nauczania powinny zawierać treści poszerzające wiedzę ogólną w wymiarze nie mniejszym niż 60 godzin, którym należy przypisać nie mniej niż 3 punkty ECTS.
3. Programy nauczania powinny przewidywać zajęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.
4. Za przygotowanie do egzaminu dyplomowego (w tym także za przygotowanie pracy dyplomowej, jeśli przewiduje ją program nauczania) student otrzymuje 10 punktów ECTS.

B. STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

I. WYMAGANIA OGÓLNE

Studia drugiego stopnia trwają nie krócej niż 4 semestry. Liczba godzin zajęć nie powinna być mniejsza niż 1000. Liczba punktów ECTS nie powinna być mniejsza niż 120.

II. KWALIFIKACJE ABSOLWENTA

Absolwent posiada wiedzę umożliwiającą kierowanie i zarządzanie w instytucjach medialnych, zarówno w wymiarze jednostkowym (redakcja) jak i większych struktur organizacyjnych. Absolwent zna i rozumie tendencje rozwojowe współczesnych mediów i ich rolę w różnych aspektach funkcjonowania nowoczesnego społeczeństwa informacyjnego. Absolwent potrafi wypełniać rolę dziennikarza jako profesji zaufania publicznego. Absolwent posiada wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne podejmowanie decyzji w sytuacjach kryzysowych, a także rozwiązywanie trudnych problemów zawodowych. Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów trzeciego stopnia (doktoranckich).

III. RAMOWE TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. GRUPY TREŚCI KSZTAŁCENIA, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ MINIMALNA LICZBA PUNKTÓW ECTS

	godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH	210	23
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH	195	21
Razem	405	44

2. SKŁADNIKI TREŚCI KSZTAŁCENIA W GRUPACH, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ MINIMALNA LICZBA PUNKTÓW ECTS

	godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH	210	23
Treści kształcenia w zakresie:		
1. Psychologii społecznej	30	
2. Głównych nurtów kultury światowej i polskiej XX i XXI wieku	30	
3. Stosunków międzynarodowych	30	
4. Teorii komunikowania masowego	30	
5. Metod badań medioznawczych	30	
6. Społecznego i kulturowego oddziaływania mediów	30	
7. Komunikowania międzynarodowego i międzykulturowego	30	
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH	195	21
Treści kształcenia w zakresie:		
1. Ekonomiki mediów		
2. Prawa autorskiego		
3. Pragmatyki językowej		
4. Analizy dyskursu medialnego		
5. Mediów lokalnych i środowiskowych		
6. Opinii publicznej		

3. TREŚCI I EFEKTY KSZTAŁCENIA

A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Kształcenie w zakresie psychologii społecznej

Treści kształcenia: Podstawowe kategorie psychologii społecznej i jej główne nurty. Mechanizmy i wzorce ludzkich zachowań. Zagadnienia konformizmu, agresji, stereotypów oraz pozytywnych i negatywnych relacji międzyludzkich. Analiza zjawisk społecznych w mikro- i makroskali.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia mechanizmów określających zachowania społeczne; rozumienia czynników determinujących zachowania jednostek i większych grup społecznych; klasyfikowania zachowań ludzkich.

2. Kształcenie w zakresie głównych nurtów kultury światowej i polskiej XX i XXI wieku

Treści kształcenia: Kierunki i zjawiska w kulturze. Prezentacja osobowości twórców i wybranych dzieł, które najpełniej odzwierciedlają przemiany duchowe i społeczne w XX wieku. Kontrowersyjne zjawiska w kulturze światowej i polskiej. Kultura jako przekaz i informacja. Prawda obiektywna dzieła. Wielcy twórcy – dziennikarze. Wpływ mediów na kulturę i odwrotnie. Obraz mediów w kulturze.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: posługiwania się wiedzą z zakresu teorii kultury, najważniejszych pojęć kulturowych, dat w rozwoju kultury XX wieku oraz zjawisk z nimi związanych; odróżniania poszczególnych zjawisk procesu kulturowego; stosowania odpowiedniego nazewnictwa; dostrzegania przyczyn i skutków przemian w kulturze XX wieku; interpretacji aktualnych procesów i przewidywania kierunków przemian kulturowych; rozumienia wpływu instytucji publicznych na proces kulturowy.

3. Kształcenie w zakresie stosunków międzynarodowych

Treści kształcenia: Współczesne zjawiska na arenie międzynarodowej – procesy integracyjne, geneza i przebieg najważniejszych konfliktów, rola organizacji międzynarodowych, miejsce Polski we współczesnej polityce światowej. Wiedza o międzynarodowych stosunkach politycznych a praca dziennikarza. Procesy dokonujące się we współczesnym międzynarodowym życiu gospodarczym – globalizacja, przepływ kapitału, system ceł. Międzynarodowe organizacje gospodarcze. Współpraca gospodarcza.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia procesów na arenie międzynarodowej zarówno w skali regionalnej jak i globalnej; rozumienia mechanizmów funkcjonowania organizacji międzynarodowych; oceny procesów dokonujących się we współczesnym świecie.

4. Kształcenie w zakresie teorii komunikowania masowego

Treści kształcenia: Rozwój badań nad komunikowaniem masowym – etap prekursorski, wczesne teorie komunikowania. Mass Media Research. Konsolidacja nauki o komunikowaniu. Współczesne studia nad komunikowaniem masowym. Paradygmaty, szkoły i teorie w nauce o komunikowaniu. Modele komunikowania. Nurt empiryczny w studiach nad komunikowaniem – tradycja socjopsychologiczna, tradycja cybernetyczna. Nurt krytyczny w nauce o komunikowaniu – tradycja krytyczna, tradycja socjokulturowa, tradycja semiotyczna. Determinizm technologiczny.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia i rozróżniania szkół, paradygmatów i teorii naukowych; wskazywania cech teorii obiektywnych i interpretacyjnych; rozpoznawania teorii komunikowania pod względem ich źródeł i pochodzenia; łączenia teorii komunikowania masowego z odpowiednimi tradycjami badawczymi; rozróżniania teorii obiektywnych od teorii interpretacyjnych; oceny przydatności teorii do wyjaśniania problemów komunikowania masowego.

5. Kształcenie w zakresie metod badań medioznawczych

Treści kształcenia: Metody analizy organizacji. Metody analizy zawartości. Metody badań audytoryjnych. Badania sondażowe opinii publicznej. Metody analizy statystycznej. Programy komputerowe stosowane do badań medioznawczych.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: posługiwania się podstawowymi technikami i metodami medioznawczymi; organizowania i przeprowadzenia projektów badawczych; analizy i rozumienia danych dotyczących rynku informacyjnego pozyskiwanych przez redakcję.

6. Kształcenie w zakresie społecznego i kulturowego oddziaływania mediów

Treści kształcenia: Rola środków masowego przekazu w społeczeństwie informacyjnym i kulturze postmodernistycznej. Badania i hipotezy wyjaśniające oddziaływanie mediów w płaszczyźnie socjologicznej, psychologicznej i kulturowej. Konstruowanie obrazu rzeczywistości w mediach. Media masowe a procesy wychowania i socjalizacji. Badanie oddziaływania: scen przemocy i gwałtu na młodych odbiorców, recepcji treści informacji politycznych, reakcji na sceny erotyczne. Kształtowanie postaw wobec instytucji społecznych i religijnych. Sprawowanie kontroli społecznej poprzez definiowanie zjawisk dewiacyjnych.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia znaczenia roli mass mediów w procesie socjalizacji jednostki; analizy społecznego funkcjonowania przekazu medialnego; analizy krótkoterminowego i długoterminowego wpływu środków masowego przekazu na zachowania społeczne.

7. Kształcenie w zakresie komunikowania międzynarodowego i międzykulturowego

Treści kształcenia: Pojęcie i zakres komunikowania międzynarodowego. Narzędzia i formy komunikowania międzynarodowego. Problemy swobodnego przepływu informacji. Ład w informacji i komunikowaniu w skali globalnej. Analiza podstawowych dokumentów dotyczących komunikowania międzynarodowego. Komunikowanie międzykulturowe jako dziedzina nauki – podstawowe podejścia badawcze. Kultura, komunikacja, charakter społeczny. Kultura jako źródło barier w komunikacji międzykulturowej. Typologie kultur. Różnice kulturowe.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozróżnienia koncepcji, poziomów, kanałów i typów komunikowania międzynarodowego i międzykulturowego; pojmowania kultury jako źródła barier i szans w komunikacji międzykulturowej; analizy procesu globalizacji w komunikowaniu międzynarodowym i międzykulturowym.

B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Kształcenie w zakresie ekonomiki mediów

Treści kształcenia: Media jako obszar zainteresowań badawczych. Informacja dziennikarska jako towar. Media masowe jako dobro ekonomiczne i rynkowe. Prawidłowości formowania i rozwoju rynku informacyjnego. Struktura i aspekty rynku informacyjnego. Pojęcie i charakter konkurencji na rynku mediów masowych. Analiza i specyfika poszczególnych segmentów rynku ekonomicznego mediów: prasowego, radiowego, telewizyjnego oraz Internetu. Strategie rynkowe środków masowego przekazu. Specyfika funkcjonowania poszczególnych segmentów rynku informacyjnego: prasy, radia, telewizji, Internetu. Podstawy marketingu instytucji medialnej. Polityka finansowa redakcji. Podstawy redakcyjnego zarządzania. Kolportaż i rozpowszechnianie produktów rynku informacyjnego. Badanie rynku informacyjnego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia podstawowych praw i zasad funkcjonowania rynku informacyjnego jako sfery gospodarki; rozumienia roli dziennikarza w sferze ekonomicznej mediów; rozumienia specyfiki poszczególnych segmentów rynku informacyjnego; analizy pozycji środka masowego przekazu na konkurencyjnym rynku.

2. Kształcenie w zakresie prawa autorskiego

Treści kształcenia: Ochrona praw autorskich twórcy publikacji prasowych. Ochrona praw wydawców i nadawców radiowych i telewizyjnych. Przedmiot prawa autorskiego, przedruk prasowy, licencje radiowo-telewizyjne. Umowy autorskie oraz ochrona autorskich praw majątkowych i osobistych. Prawo do wizerunku i tajemnicy korespondencji.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: oceny własnej sytuacji prawnej – jako autora; szerokiego korzystania z cudzych utworów przynależnych do różnych obszarów twórczości i pól eksploatacji – bez popadania w konflikt z prawem autorskim.

3. Kształcenie w zakresie pragmatyki językowej

Treści kształcenia: Mechanizmy posługiwania się językiem we wszystkich typach komunikacji językowej – interpersonalnej, interpersonalno-medialnej, publicznej, publiczno-masowej, masowej (w tym medialnej). Pojęcie dyskursu. Interakcyjność mówienia. Role komunikacyjne uczestników mówienia. Społeczny aspekt komunikacji językowej. Sztuka publicznego mówienia. Forma wypowiedzi. Komunikacja niewerbalna. Psychologiczny aspekt komunikacji językowej. Kulturowy aspekt komunikacji językowej. Teoria aktów mowy. Presupozycje i implikatury konwersacyjne.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: posługiwania się polszczyzną; rozumienia relacji w procesie komunikowania się ludzi; rozumienia zagadnień komunikacji nieskutecznej; rozumienia kontekstu w interpretacji aktów komunikacyjnych; dostrzegania różnic między językiem pisanym a mówionym oraz werbalnym i niewerbalnym.

4. Kształcenie w zakresie analizy dyskursu medialnego

Treści kształcenia: Dyskurs we współczesnej humanistyce. Dyskurs publiczny a dyskurs medialny. Jakościowe analizy dyskursu medialnego – kulturowe uwarunkowania i ograniczenia. Dyskurs medialny jako struktura i proces. Czas i przestrzeń w dyskursie audiowizualnym. Rola segmentów i sygnałów granicznych dyskursu medialnego. Wielość i różnorodność narracji w dyskursie medialnym. Interaktywny wymiar dyskursu medialnego. Strategie nadania i odbioru – dynamika i zmienność ról uczestników dyskursu. Translokacje międzymedialne.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: określania specyfiki dyskursu medialnego w relacji do dyskursu publicznego; analizowania i definiowania części składowych dyskursu medialnego w konkretnych przekazach prasowych, radiowych, telewizyjnych i internetowych; określanie ról komunikacyjnych uczestników dyskursu wraz z próbą zrekonstruowania ich kompetencji komunikacyjnych; wszechstronnego uczestnictwa we współczesnym dyskursie medialnym; samodzielnej i krytycznej oceny współkreowanej przez media rzeczywistości.

5. Kształcenie w zakresie mediów lokalnych i środowiskowych

Treści kształcenia: Kryteria lokalności. Typy mediów lokalnych. Zmiany w ofercie mediów lokalnych po 1988 roku. Adekwatność oferty mediów lokalnych do potrzeb odbiorców. Prasa lokalna i sublokalna w wielkim mieście i w gminie. Radio lokalne i uwarunkowania jego działania. Szanse telewizji lokalnej w walce o widza. Organizacja mediów lokalnych – podstawy ekonomiczne, organizacja pracy redakcji, kolportaż, akwizycja reklam, tematyka, sposoby przyciągania odbiorców. Systemy mediów lokalnych w Polsce i na świecie. Wybrane segmenty prasy środowiskowej – prasa mniejszości narodowych, prasa wyznaniowa.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia specyfiki komunikowania lokalnego; rozumienia struktury i charakteru różnych segmentów środków masowego przekazu na poziomie lokalnym; rozumienia specyfiki dziennikarza lokalnego; rozpoznawania i analizy lokalnych przestrzeni komunikacyjnych.

6. Kształcenie w zakresie opinii publicznej

Treści kształcenia: Pojęcie i istota opinii publicznej. Procesy kształtowania opinii publicznej. Etapy formowania opinii publicznej. Cele, zadania i funkcje opinii publicznej. Rola środków

masowego przekazu w funkcjonowaniu opinii publicznej. Sondaże opinii publicznej a manipulowanie społeczeństwem. Pojęcie międzynarodowej opinii publicznej. Metody i techniki badania opinii publicznej.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia procesu formowania struktury opinii publicznej; rozumienia znaczenia opinii publicznej w funkcjonowaniu społeczeństwa i władzy; rozumienia roli środków masowego przekazu w kształtowaniu opinii publicznej; analizy sondaży opinii publicznej; oceny mechanizmów nieprawidłowości i manipulacji wynikami badań opinii publicznej.

7. Kształcenie w zakresie marketingu i reklamy

Treści kształcenia: Reklama jako zjawisko o wielkim wpływie społecznym wykraczającym poza proste uwarunkowania rynkowe. Język i obraz w reklamie, badanie efektywności reklamy, społeczny wpływ reklamy. Reklama we współczesnych teoriach kultury. Reklama a sztuka, reklama a media. Etyczne zagadnienia reklamy. Miejsce reklamy, perspektywy na przyszłość, podstawowe prawne uwarunkowania funkcjonowania reklamy w Polsce oraz w globalnym systemie mediów. Struktura i pragmatyka funkcjonowania agencji reklamowej. Planowanie kampanii reklamowej. Pojęcie, istota i zakres marketingu. Podstawy teorii komunikacji marketingowej. Instrumenty, środki i kanały komunikacji marketingowej. Zintegrowana komunikacja marketingowa we współczesnym społeczeństwie.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia istoty, funkcji i celów reklamy; wykorzystywania wiedzy z zakresu marketingu i narzędzi promocji; rozpoznawania i klasyfikowania form i typów reklamy; określania celów marketingowych, reklamowych, medialnych i kreatywnych; rozumienia cech komunikacji marketingowej oraz jej instrumentów.

IV. INNE WYMAGANIA

Za przygotowanie pracy magisterskiej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego student otrzymuje 20 punktów ECTS.